

1.

Nylarsley, Kuddnäs 29 Juli 60.

Lieber Papius!

Först min förnyade lyck-
önskan till din länge väntade,
länge välförtjänta utnämning,
hvar till jag redan före promotionen
hade nöjet gratulera dig.

Det glada den är mindre
sjelfva utnämningen, hvil-
ken du icke behöft för ditt
rykte eller din tillfreds-
ställelse, är det offentliga
erkännande, som nu om-
sides tillfallit Vårt Lands
konsättare och som både
vänner och okände af var-
maste hjerta gläda sig åt.

Låt det med helsa och
låt se att för professor
återstå ännu många lag-
rar att skörda!

Tack för ditt kärkomma
bref, som gaf mig hopp,
ja visshet om att du vän-
ligen låter din genius be-
kräva den unge Lemmings
känner. Du fordrar väl
nog mycket af ungdomen,
och mer än som från
början legat i min plan,
men jag misströstar ej all-
deles om att kunna mot-
svara åtminstone en del
af fordringarna. Kom blott
ihåg att vi icke nu skrif-
va en opera i stor stil,
utan ett skämtande saga-
spel, som hämtar sitt mesta

intresse af underlaget från
Kalevala och icke har nå-
got utspråk att fylla en
större dramatisk ram.

Kan deraf sedan bli något
mera, sen du har det he-
la framför dig, skall det
vara mig kärt; kan det
icke, så måste vi nöja oss
med att ha fyllt det ut-
sprungliga ändamålet,
som är och blir en pjäs
för nya theaterns inrig-
ning. Utan detta ändamål,
detta löfte, skulle
för mig ingen pjäs nu bli
af, och utan dig blir hel-
ler ingenting, ty det bör
vara en pjäs med musik
och ingen annan än du
kommer i fråga. — Hufvud-

personen i stycket blir
Kyllikki, dernäst Len och
dernäst hans moder Helka.
Flera egentliga roller har ej
stycket, men bland biperso-
nerna vilje jag i första
och tredje akten framhålla
viddens dotter Tuulikki,
hvilken sjunger den ballad
jag nu skickar dig, och
hvarne har jag tänkt mig
som din Maria. Skrif be-
läden för henne, så blir
den visst vacker. Verserna
kunna ej vara mindre
än tre, men tror du ej
att tre låta höra sig,
helst med några talord
emellan. Gör dermed som
du för godt finner.

Nu skickar jag äfven Len